

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم وېر زنده بیک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل

۱۷ فبروری ۲۰۱۵

تغییر جهت دیپلماسی کابل به سوی اسلام آباد

در این روزها مشاهده می شود که دیپلماسی حکومت وحشت ملی غنی – عبدالله به سوی پاکستان گرایش یافته و کم و بیش از دهلی دوری بسته است. حکومت وحشت ملی به این عقیده است که نزدیکی با پاکستان که حامی مخالفان دولت مستعمراتی کابل است، می تواند مشوق پاکستان در تأمین صلح و امنیت در افغانستان گردد. در عین وقت، کابل سعی دارد که با دولت چین که یکی از حامیان پاکستان در سطح جهانی است هم از نزدیک در تماس شده و روش نزدیک کرزی را با هند عجلتاً کنار بگذارد. هر تغییر در دیپلماسی حکومت وحشت ملی بدون اجازه و اشاره و اشنگتن امکان ناپذیر نخواهد بود. بعد از تحمیل حکومت وحشت ملی غنی – عبدالله بر مردم ما، دولت مستعمراتی کابل سعی کرده است که با مخالفان کنار بیاید. غنی سفر هائی به پاکستان کرد و همچنان یک عده از مأمورین عالیرتبه پاکستان به افغانستان رفت و آمد کرده اند که تا هنوز ادامه دارد. غنی به سوی کعبه رو آورد و از آنجا به پیکنگ شتافت تا کشور های پشتیبان مالی و سیاسی پاکستان را متقاعد سازد که بر اسلام آباد فشار بیاورند که از تخریب افغانستان دست بردارد. کابل حاضر شده است که امتیازاتی به پاکستان بدهد و احساس خطر اسلام آباد را از ناحیه همکاری ستراتیژیک کابل – دهلی بکاهد. در آوانی که امپریالیسم امریکا به کاهش نیرو های خود در افغانستان اشغال شده اقدام کرده است، موافقت و اشنگتن در داخل شدن مستقیم پیکنگ در سیاست افغانستان حتمی به نظر می رسد. در واقعیت، پیکنگ درین اواخر مرکز ثقل فعالیت دیپلماسی حکومت دست نشانده کابل با مخالفان آن شده و سفر هیأت های طالبان متواتر به چین ادامه دارد. روابط نزدیک عربستان و چین با پاکستان، از نظر گاه کابل می تواند بهترین وسیله برای مهار کردن روش تخریبی اسلام آباد باشد. حکومت وحشت ملی غنی – عبدالله معتقد است که مربع ستراتیژیک کابل – ریاض – پیکنگ – اسلام آباد قادر خواهد شد که نسبی صلح و امنیت را در افغانستان تأمین نماید.

گرایش دیپلماسی کابل به سوی اسلام آباد بدون قیمت میسر نخواهد شد. روابط ستراتیژیک کابل – دهلی باید تقلیل یابد تا ترس اسلام آباد به حد اقل برسد. از اینرو، کابل خریداری اسلحه ثقیل را از هند عجلتاً به تعویق انداخته است. هکذا،

افغانستان تعدادی از نظامیان خود را غرض آموزش به پاکستان فرستاده که تا چندی قبل تصورش هم نمی رفت. پاکستان همچنان در بعضی پروژه های افغانستان سرمایه گذاری خواهد کرد و بورس های تحصیلی در اختیار محصلان افغان قرار خواهد داد. آیا افغانستان می تواند که توازن بین دهلی و اسلام آباد را برقرار نماید؟ آیا پاکستان که یکی از دشمنان دیرینه افغانستان است، حاضر خواهد شد که روش خصمانه گذشته را به یک بارگی تغییر دهد؟ این خود تا اندازه ای وابسته به مهارت دیپلماسی کابل دارد. هند یک کشور معظم منطقه است. تعویض این کشور با یک کشور نا مطمئن و حفظ توازن بین این دو کشور، عالم های زرنگی و ابتکار می خواهد. آیا حکومت وحشت ملی غنی – عبدالله از چنین هشیاری برخوردار است؟ یا این که مانند "مربی داری، مربا بخور" عمل خواهد کرد. مردم ما منتظر نتیجه خواهد ماند.